

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pri[m]a est excelle[n]tia sp[irit]ualis fundatio[n]is

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Her. de scto Barnaba

Prima est rō formidā de p̄tatis: cū d̄r. d̄n̄i. D̄n̄s em̄ nomē est p̄festatis Eccl̄. xliij. Terribil̄ d̄n̄s z magn̄ vehemēt z mirabil̄ potētia illi. Et hec p̄tās manifestata est in cruce: qz in cruce debellauit inimicos: vt s̄ dictū est Eph. ij. Per crucē interficiās inimicitias zc.

Scōda est rō memorāde charitatis: cū d̄r. n̄r̄i. i. nobis dati. Jo. ij. Sic de^o dilexit mundū vt fil. su. vni. g. da.

Tertia est rō degustan de suauitat: cū d̄r. Jesu. Rich. de sancto victo. Jesus nomē dulce: nomē delectabile: nomē p̄fortans p̄ctōrē z brē sp̄r̄: Jesu esto mihi iesus. Hec alle. Bern. Jesu dulcis mēoria d̄s ver̄. Co. iij. gaudia s̄ sup̄ mei z oia ei^o dulcis p̄sentia.

Quarta est rō veneran de dignitat: cū d̄r. ch̄i. L̄h̄s ei est nomē dignitat: regal̄ z sacerdotat. L̄h̄s em̄ in ter p̄tāt vnc̄. Olim ei p̄suevit fieri sp̄eal vnc̄tio regū z sacerdotū. In cruce aut̄ oñ sa est mirāda ch̄i p̄tās: vt iā dictū est. oñ sa est et eharitas ei^o et suauitas: qz i cruce p̄ nob̄ mori voluit. P̄tēsa ē et sacerdotē eius auctoritas: qz in cruce obtulit p̄ri sa/ crificiū imaculatū z acceptissimū. Hec at nos iducere v̄nt ad timorē: amorē: z ho/ norē crucis. Idcirco i cruce gloriari de/ bem^o. Per crucē em̄ dat nobis vita gr̄e: z repromittit vita gl̄ie. Prouer. iij. Lignū vite est his q̄ apphenderint eā: z q̄ tenuerit eā bt̄as. Propter qd̄ etiā b̄n̄ carat eccl̄ia: Nos aut̄ gl̄iari oportz in cru. do. n̄r̄i iesu ch̄i in q̄ ē sa. a culpa: vita in gr̄a: z resurrectio n̄ra in gl̄ia: p̄ quā sal. z li. su. a pe/ na eterna. Cruce itaqz d̄noze veneremur vt p̄ cruce/ p̄ctōz remissionē z dei gr̄az p̄se/ q̄mur: z ad celestē tādē gl̄iam puenire me/ reamur. Amen.

De b̄to Barnaba aplo. Sermo

Segregate mihi Barnabā Act. xij. Sp̄s/ sc̄i p̄ba sunt ista eligēt: z o/ dinat: Paulū et barnabā in officiu ap̄lar^o Joā. ij. Sp̄s vbi vult spirat. Q̄ at bar

nabas dignus fuerit ap̄lico officio appa/ rere p̄r p̄cipue p̄ter tres ei^o excellētiās.

Prima est excellētia sp̄ualis fundatiōis.

Scōda est excellētia doctrinal̄ eruditōis.

Tertia est excellētia sp̄ualis p̄fectiōis.

Prima est excellētia sp̄ualis funda/ tiōis. Bar. vij. Fundat^o em̄ erat sup̄ firmā petrā. i. sup̄ ch̄io. de q̄ d̄r.

Primū est fundamētū p̄icat^o obiectiue.

Scōm est fundamētū p̄tatis subiectiue.

Tertiū est fundamētū firmitatis defen/ siue.

Primū est fundamētum

veritatis obiectiue. i. fides q̄ p̄ma est i vir/ tute theologice: qz p̄ eā est accessus ad deū. Heb. xj. Accederē ad deū optz crede/ re/ q̄ est: z qz inq̄rētib̄ se remunerato: s̄r.

Et. j. Coz. ij. Fundamētū aliud nemo p̄t/ ponere p̄ter id qd̄ positū ē qd̄ ē ch̄is iē^o.

Barnabas q̄ppe sp̄era p̄uersatōe infide/ liū p̄ ap̄los baptizat^o z in ch̄i/ angelo ei/ rudir^o: p̄uersat^o est cū ap̄lis. Un̄ Act. xj.

d̄r: q̄ eccl̄ia q̄ erat hierl̄ymis misit barnabā vsqz antiochiā: Qui cū puenisset z v̄t/ disse gr̄am d̄n̄i: gaudius est. Sequit. Pro/ fecit ē at barnabas iherl̄ymz vt q̄reret lau/ lum. Quē cū inuenisset p̄duxit antiochiāz

et annū totū p̄uersati sunt ibi in eccl̄ia: et docuerūt turbā multā ita vt cognominā/ rentur antiochie discip̄li: ch̄iani. Hec ibi

Scōm est fundamētū vir/ tutis subiectiue. Hec est hūilitas q̄ fūdat

et stabilit̄ hoīem ad recipiēdū influxū d̄i/ uine gr̄e. put euacuat inflatiōz sup̄bie Ja/ co. iij. Sup̄bis de^o resistit: hūilib̄ at dat

gr̄az. Aug^o. li. de p̄bis d̄n̄i. Legitas ma/ gna fabricā p̄struere celsitudis: pus de sū/ damento cogita hūilitatis. Idē i li. de ve/ ra religioe. Tota vita ch̄i in terris p̄ ho/ minē quē suscipe dignat^o est/ disciplina mo/ rū fuit. P̄cipue at hūilitatē suā imitandā

ap̄soluit di. Discite a me qz mit̄ sū z hūi/ cord. Hūillim^o vtiqz fuit b. barnabas va/ nos honores respues. Un̄ Act. xij. L̄qz/ vellent turbe q̄ erat in listris honore ex/ bere Paulo z Barnabē z eis sacrificari

Paulus et barnabas scissis tunicis suis exheruerunt in turbas clamantes et dicentes. Viri quid hic facitis? Et nos mortales sumus sicut et vobis homines. Annuntiamus vobis ab his vanis quod uertit ad deum uinum quod fecit celum et terram.

Tertium est fundamentum firmitatis defensionis. Nec est fortitudo remouens inordinatum timorem retrahentem a professione. Unde super illud Lucae xij. Dico uobis amici meis ne timeatis ab his etc. Dicitur glo. quod fortitudo est fidei fundamentum. Unde in fundamentum edificium materialiter ponunt lapides solidiores. Phil. iij. Quia possum in eo qui me confortat. Breuius itaque barnabas fortissimus fuit in penis et aduersis tolerandis: ut postea dicitur. Grego. Iustorum fortitudo est carne uicere: mundi alga per eternis primis amare: prosperitas blandimenta tenere: aduersitatis metu in corde superare. Nec ille.

Quarta est excellentia doctrinalis ruditionis. Dan. xij. Qui ad iustitiam eruditus multos eruditus: qui stelle in perpetuas eternitates. Ad hanc autem doctrinalem eruditorem tria sunt necessaria que fuerunt in barnaba.

Primum est pietatis noticia.

Secundum est firmitatis constantia.

Tertium est sermonis efficacia.

Primum est veritatis noticia. Ps. Quia mandata tua ueritas. Legisti autem Act. xv. quod cum quidam iudei ad fidei ueritatem dicerent quod non sufficeret fides sine lege moysi. Paulus et barnabas uiriter resistere et ueritatem euangelicam predicauerunt: et contra illius errorem suas ab apostolis impetrauerunt.

Secundum est firmitatis constantia. Ps. Querite dominum et confirmamini. Unde cum iudei his que dicitur eis a paulo et barnaba tradiderunt. ipsi constant dixerunt: Nobis oportet primum predicare uerbum dei: sed quoniam repellitis illud et indignos uos facitis et iudicatis uite eterne. Ecce uertimur ad gentes. Sic enim precepit nobis dominus: ut Act. xij.

Tertium est sermonis efficacia. Multos enim ad fidei uertit. Unde Act. xij. legitur quod in antiochia barnabas hortabatur omnes in proposito cordis permanere in domino quod erat uir bonus et plenus spiritu sancto et fide: et apparsit est multa turba domino. Et Act.

xij. Secuti sunt multi iudeorum et aduenarum paulum et barnabam: qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia dei. Audientes autem gentes gaudebant et glorificabant uerbum domini et crederunt quod tunc erat ordinatum ad uertam Antiochie. Ite dicit b. Dorothee quod barnabas in romana christi primum predicauit: episcopus mediolani. factus.

Quarta est excellentia spiritualis profectio nis que maxime consistit in charitate: que qua anima coniungit ipsi deo. Col. iij. Super omnia charitatem habere quod est vinculum profectiois. Erat autem barnabas uir eximie charitatis. Charitas quepe est ad primum appuit in necessariorum submiratione: quam frater quod erat in hierosolymam detulit: sicut b. Act. xij. Ite in populo instructione: quod uerbum dei sollicite euangelizauit. Unde dicitur Act. xv. Paulus et barnabas demorabantur antiochie docerentes et euangelizantes cum alijs plurimis uerbis dei. Ite in offensione dimissione quam ioanni que cognominabatur mare offensam dimisit. ut b. Act. xv. Cum enim predicaret discipulus ioannes barnabam et saulum reliqueret: redierunt tamen et penitenti barnabas indulget ite in disciplina assumpsit: et eo assumpto nauigauit cyprius. Paulus quoque ite eum assumere in disciplina renuit: ideo inter eos separatim facta fuit: uterque tamen ex pia intentione processit. Nam quod barnabas ipsum assumpsit: hoc fecit ex dulcedie misericordie: Quod autem paulus ipsum assumere noluit: hoc fecit ex feruoris rectitudine. Ex dicitur itaque per charitatem barnabe ad primum: ex autem etiam apparet charitas eius in deum. nam ex charitate dei procedit charitas proximi. Jo. dr. j. Jo. iij. Si quis dilexerit quem diligit deum et fratrem suum oderit mentis datus est. Preter hec tamen apparere potest excellens charitas eius in deum ex tribus signis.

Primum est abdicatio temporalis mundanitate.

Secundum est mortificatio carnalis uoluptatis.

Tertium est propositio penalis aspirantis.

Prima est abdicatio etc. Nam propter deum omnia terrena abdicauit. Unde cum alijs apostolis potuit dicere illud Mat. xix. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Notandum autem quod barnabas et alij apostoli sic omnia reliquerunt precipue propter tres rationes. Prima est ratio propositiois expeditiois. ut uicis propteriores et magis expediti essent ad currendum post christum. Unde Bern. super illud Ecce

